



# CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A [WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT](http://WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT) | DIVENDRES 4 DESEMBRE DE 2020 | Número 103

**PÀG. 4** | EDUARD IBÁÑEZ

“Quan es busca únicament el guany, creix la desigualtat”

**PÀG. 6** | MONTSE CASTELLÀ

La falsa seguretat

**PÀG. 19** | MIGRA STUDIUM

Renovat espai interreligiós

**PÀG. 22** | TERESA FORCADES

“La complementarietat heterosexual no és essencial”

**PÀG. 26** | PROGRAMA SUPORT

Sortir de la presó, una aventura incerta

**PÀG. 36** | JOSEP GALLIFA

Encontres Universitat i Evangeli

**PÀG. 40** | ESCOLA CRISTIANA

“La comunicació mostra el projecte educatiu”



**Marc Majà, home pont al bisbat de Solsona | PÀG. 9**



## Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

**Us portem a casa l'actualitat religiosa.**

[www.catalunyareligio.cat/acasa](http://www.catalunyareligio.cat/acasa)



Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

## Agenda

Consulteu els propers esdeveniments



# PÒRTIC

La formació dels futurs capellans acostuma a despertar curiositat. No se'ls pot posar en un motlle. No hi ha garantia a la sortida de fàbrica. Però sí criteris per acompanyar-los, pautes de discerniment, estils d'acció. En cadascun dels seminaristes hi ha talents que els fan genuïns i autèntics. La vocació demana posar-los al servei del món. De res els servirà fixar quan entren i surten de la parròquia.

# SUMARI

## 4 Actualitat

Eduard Ibáñez: "Quan l'economia busca únicament el guany, creix la desigualtat"  
Marc Majà, home pont al bisbat de Solsona  
Migra Studium renova l'espai interreligiós com a "possibilitat de diàleg"  
Teresa Forcadès: "La complementarietat heterosexual no és essencial"  
Sortir de la presó amb un xandall i un parell de bosses d'escombraries  
La inserció laboral de persones amb discapacitat com a estratègia de normalització  
El cinema de Toledano i Nakache "impulsa a prendre partit"  
Escola cristiana: "La comunicació mostra el projecte educatiu"



## 6 Panoràmica

La falsa seguretat, per Montse Castellà  
Encontres Universitat i Evangeli, per Josep Gallifa



## 41 Recull de premsa

## 42 La setmana a les xarxes





**Eduard Ibáñez: “Quan l’economia busca únicament el guany, creix la desigualtat”**

Finances ètiques, economia circular, economia sostenible, inversions justes. Són alguns dels termes i principis que el **papa Francesc** ha expressat en nombroses ocasions per demanar un canvi de mentalitat en qüestió econòmica. **Eduard Ibáñez**, director de Justícia i Pau, president de la Fundació Catalunya Religió, advocat, i professor de la Facultat de Filosofia - URL, ha analitzat aquesta economia de Francesc en el seu últim llibre, **'L'economia de Francesc'**. Una obra, presentada online aquest dimecres i editada per l'Editorial Claret i Justícia i Pau, que enceta la col·lecció Oikos.

“La col·lecció Oikos neix amb l'objectiu de reflexionar sobre l'economia i donar pistes per humanitzar l'economia com a casa comuna”, ha explicat **Joan Bové**, responsable de l'Editorial Claret. “Volem que aquest llibre que comença la col·lecció ens faci més coherents en les nostres decisions econòmiques”.

Un llibre, afirma el bisbe auxiliar de Barcelona i prologuista de l'obra, **Sergi Gordo**, que segueix el patró clàssic de la revisió de vida del “veure, jutjar i actuar”. Una obra que ofereix pràcticament un curs “sobre el pensament social del

papa Francesc, a redós de la doctrina social de l'Església, i amb la incorporació de l'anàlisi de la darrera encíclica 'Fratelli tutti'".

La directora de Catalunya Religió, **Laura Mor**, ha remarcat durant la presentació el to divulgatiu del llibre. "Et fa pensar que l'economia no és només cosa de tecnòcrates sinó que ens interpel·la a tots". El llibre recull i sintetitza no només el pontificat del papa Francesc i la seva encíclica, sinó també el pensament de l'Església i els textos bàsics de la Bíblia. L'Eduard, afirma Mor, fa una crida "a recuperar aquest esperit de Francesc i mostra al Papa com a líder carismàtic".

"No trobarem receptes, tot i que hi ha un gran llistat de propostes", ha explicat la periodista. També ha volgut remarcar que sovint hi ha un perill quan parlem de pensament, i és quedar en el buit, en el no res. Quina capacitat d'incidència i transformació hi ha d'aquest pensament social eclesial?, s'ha qüestionat Laura Mor. "En l'estil comunicatiu del Papa hi ha una via d'accés en aquest sentit, donant veu als més petits i posant el focus en realitats humils, ha reconegut.

Eduard Ibáñez, l'autor del llibre, ha afirmat que el llibre no és un llibre estrictament d'economia, no és tècnic. "És una síntesi de la reflexió ètica sobre l'economia". La reflexió, en definitiva, que fa el papa Francesc i també des de fa anys l'Església. Una economia de Francesc, afirma Ibáñez, "inspirada en sant Francesc d'Assís i en l'Evangelí". El Papa ha denunciat sovint que tenim un sistema econòmic "injust i que mata". El Papa, explica Ibáñez, parteix de l'anàlisi compromés, d'això fa un judici ètic i a partir d'això li surten unes línies d'acció.

Com fer, però, que aquestes propostes tinguin una incidència real? Ibáñez creu que si mirem la realitat amb ulls atents veurem que l'economia no funciona bé, i podrem afirmar que cal un canvi, "en profunditat i radical". El Papa parteix de l'insultable dolor de veure que milions de persones estan excloses, que són descartades. Aquest és el punt de partida, recorda l'autor. I constata que aquest dolor és produït per l'egoisme d'una economia injusta. I és que quan l'economia busca únicament el guany, ha afirmat Ibáñez, "creix la desigualtat". Aquest afany de tenir és el que crea aquesta desigualtat, i el Papa sap, explica l'autor, "que no es tracta d'una

lleï o una política concreta, ell va a fons, a la mentalitat, en el canvi de mentalitat per situar els pobres i els fràgils en el lloc que mereixen".

I l'Església, ha preguntat Laura Mor, participa d'aquest model que predica? El que denuncia el Papa, creu Ibáñez, "és aplicable totalment als cristians". El canvi, explica, també cal en els cristians quan actuen com a consumidors, o empresaris. El primer que han de fer els cristians és la denuncia ètica, afirma, i cal també que a la seva vida s'apliquin aquests principis ètics i siguin coherents. El veritable canvi, reconeix Ibáñez, "vindrà d'un mateix, dels qui vivim en el món ric, quan canviem l'estil de vida". Un estil de vida nou que passa per una vida més austera, senzilla, i més sòbria.

Ibáñez ha remarcat també que ja existeixen moltes iniciatives cristianes en aquest sentit, en finances ètiques, en empreses d'inserció, en promoure l'economia circular. Moltes institucions d'Església, ha expressat, no sempre opten per unes finances ètiques ni unes inversions respectuoses, "i cauen en activitats especulatives".



## La falsa seguretat



PER MONTSE CASTELLÀ  
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Tenim tendència a assegurar-ho tot i de fet, tenim al nostre abast una àmplia gama d'assegurances: de viatge, de robatori, de malaltia... fins i tot de vida! Això no és sinó el reflex d'una profunda sensació d'inseguretat. Encara que ho tinguem tot assegurat, en el fons, tots sentim –potser ara més que mai– la fragilitat de la vida, doncs, la nostra actitud deprecadadora i mercantilista ens ha portat a un desequilibri ecològic sense precedents: tots som responsables i alhora víctimes de la devastació del nostre planeta. Volem controlar la nostra vida i la dels altres, tenir-ho tot assegurat, però de sobte, ens adonem que les coses veritablement importants s'ens escapen de les mans.

Per assegurar la pau, hem dedicat la major part dels nostres recursos econòmics a crear una indústria armamentista capaç de vèncer el més gran dels enemics. Així ho hem cregut, arrogantment, al llarg del temps. Preparats per a la guerra, de sobte, apareix un enemic amb el que no hi comptàvem: un ésser viu tan petit que ni tan sols el podem veure. Es tracta d'un enemic invisible als nostres ulls i per tant, no podem atacar-lo ni tampoc sabem en quin moment ell ens pot atacar a nosaltres. Aquesta incertesa posa en relleu la nostra pròpia vulnerabilitat i ens genera por. Por a la transitorietat de la vida, al canvi, a la mort... La por ens aïlla, ens allunya dels altres, ens blindat a la pressió de l'egocen-

trisme. En realitat, el nostre veritable enemic és la por i només es pot vencer amb amor, que ens obre, que ens uneix, que ens apropa als altres.

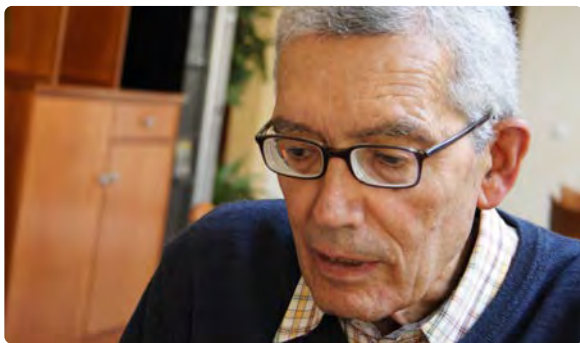
Dit d'una altra manera:

*pre-condicionats per la pre-visió ho pre-determinem tot per tenir-ho tot pre-arranjat*

*i pre-programat no cal pre-ocupació doncs tot està pre-rentat i pre-cuïnat*

*i de sobte, què és això?? ha arribat l'imprevist sense pre-avis*

MONTSE CASTELLÀ | [LLEGIR AL WEB](#)



### Mor Josep Cabayol, missioner diocesà a l'Àfrica durant 40 anys

**Josep Cabayol**, missioner diocesà durant prop de quaranta anys a l'Àfrica, va traspasar diumenge dia 29 de novembre, primer d'Advent, a l'edat de 85 anys. La missa exequial, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, es va celebrar aquest dimarts, dia 1 de desembre, a l'església parroquial de Santa Margarida de La Riera de Gaià. Cabayol, amb la col·laboració amb l'arquebisbat de Tarragona, va ser el responsable de la construcció de més de 8.000 habitatges senzills a la regió de Kampanga, a Ruanda.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



### Lleida recull joguines per als infants de Guatemala

La delegació de missions del bisbat de Lleida ha engegat una campanya de recollida de joguines destinada al projecte solidari Ciutat de la Felicitat que la Congregació Marta i Maria porta a terme a Guatemala. **Víctor Espinosa**, prevere col·laborador amb aquesta iniciativa, ha fet arribar una crida a causa de la situació que està travessant el país i preveu que "serà molt difícil que els infants de la Ciutat de la Felicitat puguin tindre un regal de reis". A la Ciutat de la Felicitat ara hi viuen uns 80 nens i nenes d'entre 0 i 18 anys.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



### SICAR cat denuncia que "l'esclavitud segueix vigent"

En el Dia Internacional de l'Abolició de l'Esclavitud, SICAR cat i Proyecto ESPERANZA, tots dos projectes de les Adoratrius, van assenyalar que, tot i que l'esclavitud va ser la primera violació de Drets Humans que va suscitar una àmplia preocupació internacional, segueix, a dia d'avui, vigent i ha evolucionat cap a altres formes, com el treball forçat o el tràfic d'éssers humans (TEH), que inclou finalitats d'explotació fortament feminitzades. Ambdós projectes donen resposta a dones que han estat víctimes d'aquest delictes amb finalitats infradetectades al nostre país.

ADORATRIUS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

# Nadal al Recinte Modernista

Visita familiar  
'Llum, colors  
i natura'

Recomanada  
per a infants  
de 5 a 10 anys

13, 20 i 27 de desembre;  
1 i 3 de gener, 11.30 h

Visita  
teatralitzada

19, 20, 26 i 27  
de desembre;  
2 i 3 de gener, 12 h.

Il·luminació  
especial  
de la façana

23 desembre  
– 6 de gener  
18 – 21 h

Més informació:

Taquilles i  
[www.santpau.barcelona](http://www.santpau.barcelona)

Col·laboren:

 **SANT  
PAU**  
Recinte  
Modernista

**LA VANGUARDIA**

Ajuntament de  
Barcelona







**Marc Majà, home pont al bisbat de Solsona**

Des d'aquest curs **Marc Majà i Guiu** és el nou rector del Seminari de Solsona, vicari general del bisbat i també coordinador de la formació permanent del clergat de la diòcesi. En aquesta entrevista parlem de l'encàrrec que ha rebut del bisbe **Xavier Novell**, com "una inversió de recursos humans". A dia d'avui aquest seminari compta amb sis joves que es preparen per a ser capellans. Majà (Miralcamp, 1981) té un tarannà afable i conciliador. Una manera de ser que l'ajuda a relligar realitats ben diverses de dins d'un mateix entorn eclesial.

**El mes d'agost és nomenat rector del Seminari de Solsona. Com va rebre l'encàrrec?**

Per Nadal farà tretze anys que soc capellà. Súria va ser la meva primera parròquia, el meu primer amor, i després vaig estar vuit anys a Berga. Tot feia pensar que m'hi estaria anys. A la diòcesi som pocs mossens, la mitjana d'edat és alta, la diòcesi de Solsona de població no és molt gran, però d'extensió ho és força. Som molts poblets xics, amb comunitats petites però molt significatives. A pagès valoren molt l'anar a missa, però quan som pocs i no arribem, com ho fem?

A Berga les coses anaven tirant, el mateix senyor bisbe donava a entendre que és important fer equip els mossens, amb els laics... Estàvem engegant projectes a mitjà i llarg termini... Però a l'inici d'estiu m'exposa la realitat del nostre seminari. Gràcies a Déu el grup de seminaristes ha crescut els últims anys i això li fa plantejar la necessitat d'alliberar un mossèn perquè en sigui rector.

### **Una tasca que els últims anys havia assumit el bisbe Novell personalment...**

Sí. L'Església estableix que cada bisbat tingui el seu rector de seminari; però quan al nostre bisbat ens vam quedar amb un o cap seminarista, el senyor bisbe mateix ho va assumir per alliberar els mossens per a les parròquies. A més, al nostre bisbe li encanta la gent jove, arremangar-se, anar per la muntanya i muntar coses a l'estiu amb els seminaristes i amb joventut.

### **Amb sis seminaristes, es planteja un altre escenari?**

Laics i consell presbiteral van posar sobre la taula si el millor era que el bisbe estigués pen-

dent dels seminaristes. A més, pel seminarista, el millor és que el seu superior immediat sigui el bisbe? A nivell testimonial està molt bé, és molt evangèlic. Però mirem el recorregut que ha de fer un seminarista: qui l'ha d'ordenar és el bisbe. No és bo que sigui el bisbe el superior immediat, que és qui t'ha de dir si t'estàs de resar, si deixes la taula mal parada o si la pastoral no l'acabes de gestionar bé quan hi ha algun conflicte. No deixa prou marge de llibertat perquè el seminarista pugui mostrar-se tal com és, que és el que convé.

### **Novell va escoltar la crítica?**

El bisbe ho va escoltar, ho va ponderar, i aquest estiu ell com a rector de seminari va fer una ruta amb els seminaristes per la muntanya, de Queralt a Núria. Una bona ruta! Allà van parlar molt clar i català d'aquest tema. I els seminaristes li van exposar la seva visió al respecte. Com que se l'estimen molt, també li diuen les coses pel seu nom.

### **Hi deu ajudar aquesta proximitat, ser a la vora d'ells.**

I tant! Resultat de tot això, el bisbe m'ho va proposar. Per edat i recorregut, en conec força

a algun d'ells. Al final també són faves comptades. El bisbat és petitó: això té límits, però a vegades simplifica les coses. Passava per aquí, i m'hi van posar.

### **Com ha viscut haver de marxar de Berga, on havia començat a teixir comunitat?**

Amb certa sensació de desertar. Com si el transatlàntic parroquial estés intentant virar, però tot d'un plegat el capità digués "marxo, me'n vaig amb una llanxa motora!". Passava del vast camp de les parròquies, al jardinet del seminari. No tenia cap argument gros en contra, volia estar disponible. Vaig fer els exercicis espirituals a l'estiu, i quan poses la veritat davant de Déu, tampoc fas un càlcul de si és el que més convé. Els arguments per no deixar Berga eren l'estima a la gent i un cert càrrec de consciència de deixar la feina de l'estadi, de la sorra: les parròquies, els diferents grups...

### **Deixar Berga per una cosa aparentment més còmode?**

Sí, aparentment, però... posat en mans de Déu vaig dir: "No ho he triat jo i convé?" També al

final, com va dir el senyor bisbe, vol ser una inversió de recursos humans. Hi ha un grup de xicots que es plantegen la vocació, convé acompanyar-los bé per si diuen sí o no, i el sí de la millor forma.

**Rector del seminari. Quin és el seu dia a dia? Aquests nois també estan estudiant, hi ha moltes hores que no ha d'estar amb ells.**

De dilluns a divendres estan a Barcelona, vivint al Seminari Interdiocesà de Catalunya, estudiant a la Facultat de Teologia de Catalunya; allà tenen el seu **rector de la casa** i jo soc el rector de la diòcesi. Dos cops al mes els visito per veure que tot estigui en ordre. Ens trobem els caps de setmana, un sí un no. Acaben les classes el divendres, dinen, puguen i fins diumenge a la tarda. Fem convivència amb ells. Vol dir programar àpats, pregària, temps d'estudi, formació i lleure. El que faríem com una petita comunitat i en família també.

**Quan l'alliberen de la parròquia, arriben d'altres encàrrecs...**

Una és consiliari de la **Delegació de joventut** del bisbat, amb un equip de joves molt maco,

tots són laics. Últimament, per allò d'alliberar els mossens, no hi havia un capellà estable a joventut de Solsona, sinó que en funció de l'activitat s'hi posava qui podia. Per anar a Taizé, a l'estiu fer una caminada, per Setmana Santa... Si jo m'allibero de la parròquia, la delegació de joventut té també aquesta tranquil·litat i això és molt positiu.

**També l'han nomenat vicari general.**

És una altra tasca. La vicaria general sona gruixut, i de facto per les coses que poden arribar, ho és, però per ara al nostre bisbat és un càrrec bastant funcional. Mostra d'això és que l'últim vivari general, **Josep Maria Vilaseca**, un gran mossèn, company d'estudis del senyor bisbe, ha estat -i està- implicadíssim a la seva parròquia a Tàrraga: en el treball de passar de parròquia de manteniment a parròquia missionera, en col·laboració amb els laics. Si ell, aquests quatre anys ha fet de vicari general des d'allà és perquè la vicaria general s'havia aprimat al màxim. A la cúria de la nostra diòcesi pràcticament tots són laics, la secretària general i l'ecònoma, dues dones laiques... Totes les coses de vicaria general que puguin ser delegades o assumides per un laic competent, es fa.

**Amb la idea que els capellans tingueu una dedicació més pastoral...**

Sí. Però de la mà de la vicaria general estan arribant coses que veig que em demanaran temps. Són coses bones i me n'alegro. El senyor bisbe ens va demanar a quatre mossens del bisbat que barrinem plegats com millorar la formació permanent del clergat. Tots els bisbats tenen el seu pla de formació de cara als mossens: un recés, una xerrada, una sortida... I està molt bé! Però és molt herència del que sempre s'ha fet, de manera i de continguts. Els continguts sempre hem procurat que fossin de qualitat. Però l'enfocament integral podia millorar. Una cosa bona que s'ha fet últimament: a nivell de presbiteri de Solsona intentem fomentar bastant la trobada gratuïta. Que els mossens no només ens trobem per despatxar temes. És un risc que passa a totes les branques, però a nosaltres especialment.

**Busqueu la convivència més personal?**

Exacte. El bisbe ens ha demanat que ens en preocupem i, a mi, que coordini aquesta comissió. La **Ratio Fundamentalis**, el document de 2016 de la Congregació per al Clergat que explica la

proposta per a la formació dels seminaristes, és especialment rellevant. Neix poc després que el **papa Benet** faci un *Motu Proprio* perquè el tema seminaris passi a penjar de formació pel clergat i no d'universitats.

### Es considera que el fonament de la formació del seminari no és tant la qüestió acadèmica o intel·lectual?

Es considera una qüestió més pastoral. Arran d'aquest canvi es fa aquest document. Una cosa molt maca que subratlla és que la formació al sacerdoti del seminarista és un camí únic, integral, comunitari i missioner. I quan diu "únic" fa referència a que és un únic camí de deixeble. Al seminari no hem de fer un "xute" de formació per aconseguir no sé què, ja està cuït i ops! A la pràctica hi ha un cert risc en l'aterrar directe de l'ordenació a la parròquia... L'encàrrec em fa respecte, però ho trobo molt maco.

### Un repte interessant?

Sí, hi entren les emocions, la intel·ligència emocional, la societat líquida... Jo vaig fer BUP i COU, i darrera meu ja venien els de l'ESO. I

d'altra banda, hi ha els mossens més grans, que són els del Concili. Són dos mons, però Déu sap quin camí farà cadascú. Personalment em surt bastant escoltar aquí i allà, soc de tendència bastant conciliador, mediador. Gairebé massa. De vegades em limita.

### Gent més gran que ve del Concili i joves als qui tot això els sona a la prehistòria. És possible una dinàmica de trobada entre aquests dos mons? On són els ponts?

Em costa i de vegades pateixo. On hi ha els ponts? El primer, en moment de bloqueig, alarma o saturació, quan no sé com pair-ho o gestionar-ho, penso: "Déu és més gran, Déu sap els talents de cadascú". A partir d'aquí, moltes coses. Els accents d'uns i altres parlen del que un és, però també de l'entorn en què ha viscut. És allò de que el neci és el qui li assenyalen la lluna i es queda mirant el dit. En els mossens grans, i en els seminaristes que puguen, la primera mirada es queda amb l'accent, amb la dèria. I fàcilment jutgem, a uns i a altres. A la vegada, la mirada bona és dir: aquest accent, a què respon? De què fuig? I què enyora? Si hem d'aprendre coses dels altres cal veure cadascú de què s'ha

escarmentat, i què veu que realment és important. Perquè si anem a això, hi ha molt a enriquir-se mútuament.

### Què aporten uns i altres?

Com diu el **papa Francesc**, en la gent gran hi ha tota la saviesa, i hi hem de sumar en els mossens la fidelitat de molts més anys a l'Església. I els joves que aporten el testimoni d'haver crescut en un context, com a mínim, apàtic a allò que és religiós-ecclesial. Podran ser immadurs, precipitats, però tenen un desig de correspondre a Déu. Caldrà madurar-lo, arrelar-lo, posar-lo en context... Tenen molt a aportar: en aquest món de la seva generació, Déu hi té molt a dir. Un altre pont molt bo és què ens diuen els accents d'aquests dos mons, perquè poden dialogar molt.

### Pot posar un exemple concret?

Un de molt evident: la vivència de la litúrgia. Si parlem de fer una estona d'adoració al santíssim: a un mossèn de certa edat li semblarà bé, però amb mesura, en la manera i de sovintejat. I, en canvi, a un jove que estigui pujant li anirà

molt bé perquè dissabte a la nit se'n va de festa i quan torna passarà per una església oberta i resulta que hi estan fent adoració.

### Altres ponts?

Un punt de trobada que veig molt esperançador. En els seminaristes que venen de contextos diferents, veure com s'estimen moltíssim els capellans grans de les seves parròquies o d'aquí al seminari. Ara amb el Covid hem de viure separats, però els surt d'enraonar-hi molt. Després entre ells s'expliquen les anècdotes una mica pintoresques, però ho fan des de l'estima. I veig els mossens més grans opinant de les seves coses, sense embuts. Es nota que se'ls aprecien. Que aquest sigui el punt de connexió és la base. La cosa més humana és la que ha d'equipar-nos per quan surtin determinades qüestions i discutim. Ni a Déu ni a l'Església no la salvem ni tu ni jo. Per tant, calma.

### Quina va ser la seva experiència com a seminarista?

L'any que vaig començar entràvem tres seminaristes -Javier, Raül i Marc- i recordo que al

*Full dominical* es parlava de certa "primavera vocacional". D'aquests tres, en **Javier Sartorius**, fill de Madrid, va viatjar per tot el món, se'n va anar amb uns missioners al Cusco, va passar pel seminari de Toledo; però amb el xoc del Cusco a allà, sent parlar d'un santuari al Pirineu i se n'hi va una temporada. Passa deu anys al Santuari de Lord. Després baixa a Barcelona per preparar-se per capellà. Ell 40 anys, jo 20 anys. Tenia la malaltia del Crohn, i se li va complicar. El 2006, quan portàvem quatre anys de seminari, **va morir**. Érem bons companys i ens teníem molta estima, havia après un munt d'ell... Dels tres que vam entrar, el Javier va morir; el Raül finalment no va continuar fins al sacerdoci -està casat i té una nena; som bons amics-, i quedo jo.

### Quin record en guarda, del temps al seminari?

La meua carrera al seminari la vaig viure content, agraït. La convivència amb els seminaristes molt bé, el tema dels estudis em va ajudar. El conèixer la pastoral, la realitat de la parròquia, pel fet d'anar a missa... En moments de dificultat per pair que hi ha límits, que ens costa, que no és només que la gent no vagi gaire a missa

avui, sinó que tot plegat és complicat, que els mossens es cansen, que els laics s'empipen... Una mica pensava com el nen petit: "Ospa!". Però tant la bona gent que vaig tenir a la vora, com a nivell de vida interior, més aviat sempre ho he viscut com un beneït realisme. Si aquest món és complicat, l'Església no se'n salva.

### Ve de pagès, sap que la feina no la regala ningú... Com era la seva família?

Soc fill de família creient practicant, senzilla: d'anar a missa, la catequesi al poble, la confessió, resàvem junts a casa sovint. Ens va marcar molt que els meus pares s'havien conegut en el moviment dels avilistes, en els campaments l'Estel, a Vielha. Es tracta d'un moviment d'Església provinent d'un capellà de València, el padre **Soto**, que en el temps del Concili va tenir un gran zel per ajudar a viure amb radicalitat la vocació baptismal, ocupant-se d'acompanyar famílies i mossens perquè no portin una vida cristiana mediocre.

### De petit participava en aquests campaments?

Sí, ens hi portaven. El record que tinc de vida cristiana forta, com a nen, és allà, en aquests

campaments. Quan vaig tenir 12 anys, hi vam deixar d'anar. Vaig a escola pública, acabo l'institut i me'n vaig a estudiar Matemàtiques a la UPC a Barcelona. Allà visc en un col·legi major religiós, que porta l'Opus Dei, a Pedralbes. Un curs. D'entrada jo hauria preferit anar en un altre lloc, amb els meus amics de l'institut. Però si els pares, a qui ja els costa prou que puguis estudiar a Barcelona, et demanen que visquis a tal lloc, ves-hi i dona gràcies de poder-ho fer.

Aquell any per mi va ser bastant decisiu. Seguia anant a missa, però tenia 17, 18 anys, amb els amics del poble anàvem a les festes majors... La fe la seguia vivint, però em quedava com un jersei de quan ets petit. No l'havia madurat. I va ser com un xoc de trens: els amics de la universitat, bona gent, però antipolítica, antisistema, l'Església ja no et dic... Quan sortia per allà al mig que jo estava en un col·legi major que era de l'Opus, em deien "tio, què fas?". Al col·legi major m'hi trobava bé, en la vida cristiana em feia créixer -dec a aquella època el tresor de forjar l'hàbit de l'oració personal diària-, jo hi parlava clar, preguntava les coses, no sentia com si m'estiguessin ensarronant... Per mi aquell any va ser de molt debat interior, de fer un pas de-

cisiu en la meua vida cristiana. I d'aquí va venir la vocació.

### I com va continuar?

Quan vam acabar el primer any, deixava el col·legi major, me n'anava a un pis d'estudiants amb els meus germans. Aquell estiu, del 2000, vaig anar a una missa de confirmacions, una senyora molt de parròquia, va saber que estava en aquest col·legi major i em va dir "tu vigila". Em va descol·locar molt que algú de parròquia em sortís amb pestes sobre una realitat d'Església. Que m'ho diguessin els amics, a l'hora del pati, amb una cervesa i el peta, d'acord. Però que m'ho digués aquella dona? Jo sempre he sigut una mica innocentot i vaig pensar "què passa aquí?".

Vaig decidir anar a parlar amb el capellà de costat del meu poble, que era jove, que feia poc que hi era, jo no el coneixia, però la gent n'estava contenta. Vaig anar amb el vespinet a veure'l. Molt bé la conversa, em va dir: "Estigues tranquil, l'Església a vegades és com l'afició d'un equip de futbol, que tothom vol que guanyi l'equip, però l'afició mai s'entén entre ella. I

uns que diuen 'és culpa de l'entrenador', altres que 'és a tu que t'han de fer fora'". Això em va descongestionar bastant.

### I sobre la vocació?

El mossèn va tenir molt ull i em va dir: "El que em crida l'atenció és que a un xicot de pagès li preocupi tant aquest tema: per a tu, tot això de la fe i de Déu té una importància especial; no serà que Déu et demana alguna cosa?". Vam parlar de les mates, les missions -de petit llegia *Aguiluchos* i em va marcar molt-, si fer-me capellà... Em va sorprendre, me'n vaig tornar a casa pensant "quines coses més rares". I dient "si això em torna a passar pel cap, ja ho atendre".

### I va tornar...

Aquell estiu em va tornar a venir i amb força. I a partir d'allí la vocació me la vaig plantejar més seriosament. Parlo amb el mossèn, em plantejo entrar al seminari. Tot i que vaig rebre la fe a casa, quan ho exposo a casa no ho veuen pas. No em van dir "t'han rentat el cap" perquè els meus pares són bons, però ja ho volien dir.

Escoltant-ho tot, vaig decidir continuar estudiant, acabar el primer cicle. Vaig fer dos anys més i llavors vaig entrar al seminari.

### Què li han transmès a casa?

De casa jo he après el tracte amb Déu respirant-ho en l'ambient, en positiu, el valor del treball i de comptar amb el que hi ha. A casa hem tingut de tot, amb l'esforç dels pares, els meus germans -som dos nois i dues noies- tots hem pogut estudiar. Però quan tenia 12 anys, el 92 va ser un any molt dolent pels pagesos. Van importar molta fruita pels Jocs Olímpics i simultàniament va haver-hi superproducció aquí i els preus van ser baixíssims... En el meu pas de nen a adolescent vaig prendre consciència que la vida és complicada, en veure el pare trist, preocupat.

### I al col·legi major?

Del pas pel col·legi major, i de les opinions favorables i desfavorables al respecte, n'he après particularment la importància de la comunió dins l'Església. Això ha sigut un regalàs. Jo soc molt de parròquia, de "Sant Pere de l'esparde-

nya", però també reconec que m'ha fet molt de bé estar un any de la meua vida cristiana en aquesta residència de l'Opus Dei. Hi conec molt bona gent que segueixen el seu camí a l'obra. Això en un món ric i divers, quan estàs amb un grup de catequistes i són dos contra tres, al final és "más de lo mismo". O quan estàs al presbiteri diocesà, on no totes les coses es veuen igual. A l'hora de treballar en equip la divisió ens desgasta i ens entristeix, ens fa mal; però per la meua experiència, quan arriben discussions per parers diferents, en general procuro pensar: "Problema, t'estava esperant!". I si tingués vocació matrimonial, em passaria el mateix.

### Aquesta comunió seria una línia fonamental a traslladar als joves que es preparen al seminari?

És un punt que toca de ple, però que també és estructural, a nivell diocesà. A més de l'aposta per l'evangelització, des de fa un temps s'intenta, amb el bisbe al capdavant, fomentar el treball en equip, el col·laboratge. Definir a nivell de diòcesi, de parròquies, un horitzó, una visió de cap a on anar. De forma que connecti a tothom, que a tots ens atrapi i a tots ens faci caminar.

La nostra visió és una organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials vives, fraternes, orants i evangelitzadores. O sigui: menys estructura diocesana i més orientar-se a que les comunitats parroquials puguin tenir la vida que Déu vol i ens demana.

### Aquest canvi de plantejament passa per reestructurar delegacions?

Es van aprimar delegacions, econòmicament s'ha intentat fomentar més que les parròquies tinguin partides per l'evangelització. S'està fent *brainstorming* per veure què podem fer per arribar, per fer-nos trobadissos, per tirar la canya.

### A vegades l'evangelització sembla un element accessori, de més a més, un cop ja s'ha fet tota la resta.

Sí, però nosaltres parlem de mesures estructurals, amb una partida d'economia, i que cada delegació i realitat es repensi a si mateixa a la llum d'aquesta visió. Una és el seminari. El bisbe, amb els laics, el consell presbiteral, els seminaristes, aquest últim any han preparat un document per dir: com aplicar aquesta visió

diocesana al nostre seminari. I un dels fruits d'aquest treball i d'aquestes converses és que la gent li digui al senyor bisbe què necessita, de manera que hi hagi un transvasament de recursos humans a les parròquies i a l'estructura. S'ha preparat un document que descriu el perfil de la formació del seminarista.

### Quin ha de ser aquest perfil dels seminaristes?

En diem "pastors de comunitats: humanament madurs, espiritualment arrelats, intel·lectualment formats, i pastoralment missioners". Això és fruit d'un treball en equip seriós. Són els pilars de la *Ratio*: el pilar humà, espiritual, intel·lectual i pastoral. Diem persones madures, que hagin fet un treball humà, afectiu, relacional que els ajudi a gestionar, escoltar. Primer han de ser persones. Cal treball psicològic, afectiu, empàtic. Res es pot donar per fet. En parlem molt, d'això, però és un gran tema veure com està per dins l'adolescent jove que puja. A mi personalment m'apassiona: és supersagrat, però superdelicat i complex. Ajudar algú a guarir ferides, a reconciliar coses, amb segons quines reaccions i pors... no és automàtic.

### Sabent que cada generació té les seves febleses... els joves, els veu més fràgils per dins? Hi detecta aïllament, per tot el que impliquen les xarxes socials?

Fragilitat i aïllament o inseguretat les veig bastant. No tant en els seminaristes, sinó que penso més aviat en els joves que ens arriben a les parròquies.

### I en la qüestió d'oportunitat?

Tenen molta més consciència global, de en quin món estem. Sovint, destil·lo, per comentar dels mossens més grans, que tenen la impressió que qui es planteja avui entrar al seminari no ha trepitjat gaire món. Mare meva, si no coneixen el món! Altra cosa és si l'afronten amb tota la globalitat, però han tingut sovint vivències molt fortes del que ells entenen pel món. Són més prestos a entrar en un discurs o plantejament sobre Déu. Després cal reposar-ho, que hi hagi interlocució...

### I quan dieu espiritualment arrelats?

Busquem que la vida interior sigui una espiritualitat que convisqui amb el dia a dia.

### Intel·lectualment?

Sí, amb formació intel·lectual, que del món d'avui es facin preguntes legítimes, també des del punt de vista filosòfic i teològic. Ens hem de prendre seriosament aquest món, perquè és el món que Déu tan estima, per qui envia el seu fill...

### I en l'acompanyar a les comunitats i les persones?

Diem pastoralment missioners. Pastors de comunitats en sortida, en el sentit de que no estan instal·lats, i amb el cuquet de dir "no hi som tots".

### Tornem al projecte de fons del bisbe, quan decideix posar algú al capdavant del seminari, amb més dedicació?

L'argument obvi és que en un bisbat amb sis seminaristes és proporcionat que un capellà s'hi dediqui. Per prendre's seriosament aquests xicotets i les parròquies on aniran destinats si Déu vol. Per sentit comú. I després quan ens preguntem com fer que la diòcesi estigui al servei de les comunitats parroquials. Doncs aju-



dant que el seminari procuri que els xicots es vagin preparant per això.

### **Fan experiència de voluntariat i de presència a les parròquies durant aquest temps?**

L'Església dibuixa quatre grans etapes al seminari. El temps introductori; l'etapa discipular, que seria la filosofia; l'etapa configurativa, que seria la teologia, i l'etapa pastoral. També diu que val veure de quina manera s'ha de fer una gradual inserció a la pastoral, *in crescendo*. Subratlla que aquestes etapes no són una cinta transportadora, sinó que demana veure si hi ha

uns punts que s'han adquirit. I si calen experiències pastorals puntuals o d'un temps de parèntesi per acabar de cuinar algun tema. Aquí els seminaristes cada quinze dies -els dos caps de setmana amb la família- són a la parròquia d'origen, donant un cop de mà a catequesi, al grup de joves, a la litúrgia... I els que estarien a l'etapa configurativa, la teologia, ja haurien de fer cap de setmana en parròquia, diferent a la d'origen.

### **La pandèmia ha frustrat aquestes experiències?**

Sí i no. Jo crec que com ens condiciona el Covid-19 ho patim més a la primera línia de les

parròquies. És una pena perquè ja és prou complicat fer alguna cosa per arribar a la gent, i del poc que podíem fer, hem hagut de plegar veles. Però dins del que és el nostre grup de seminari, un cert camí plegats el podem continuar fent. Que bé, perquè ens podem seguir trobant! Que malament, perquè no estem fets per passar-nos el dia dient que amics que som i que bonic que és estar junts! Ni han de ser una bombolla, ni tampoc ho volen. És bo oxigenar-se.

# Tot té un principi: Casa Vicens, l'origen de Gaudí

Quan només tenia 30 anys, l'arquitecte Antoni Gaudí va rebre l'encàrrec de dissenyar una casa d'estiueig per a Manel Vicens i Montaner, un corredor de borsa, a la Vila de Gràcia. Així comença una de les històries més fascinants de l'arquitectura, l'origen del modernisme i el preàmbul de la que seria una de les carreres arquitectòniques més reconegudes mundialment.

Durant 130 anys, la Casa Vicens ha estat una residència privada i ha romàs com una joia oculta a la ciutat de Barcelona fins que, el novembre del 2017, va obrir les portes com a casa-museu després de tres anys de restauració i rehabilitació, que li van permetre recuperar l'essència del primer Gaudí.

Actualment, la Casa Vicens combina tres activitats: d'una banda, les visites culturals, d'altra banda, la realització d'esdeveniments –reunions de treball, experiències gastronòmiques o rodatges– i, finalment i no menys important, l'activitat escolar. Des del principi, Casa Vicens ha tingut clar que el fet de ser la casa-manifest de Gaudí també suposa la responsabilitat de donar a conèixer la seva obra. Per això organitza activitats escolars per a primària, secundària i batxillerat en el marc d'un pla educatiu alineat



amb els valors de Casa Vicens: creativitat, excel·lència, audàcia, descobriment i proximitat, i amb les demandes de l'entorn per descobrir de manera pedagògica aquest Patrimoni Mundial i la figura de Gaudí.

Per a aquest curs ofereix "Desconstruint Casa Vicens", una visita dialogada adaptada al nivell de l'alumnat en la qual s'aprofundeix en la concepció arquitectònica d'una casa, des dels ma-

terials fins a la decoració, tot passant per fets rellevants de la història, com ara l'arribada de la llum elèctrica o l'aigua corrent. Un recorregut amb un enfocament didàctic on l'alumnat és part activa i definidora del recorregut, resolent reptes i establint un diàleg amb l'educador/a amb l'objectiu de comprendre els espais de l'habitatge, l'arribada del modernisme, la figura de Gaudí i el context històric i social en què es crea la Casa Vicens.



### Migra Studium renova l'espai interreligiós com a "possibilitat de diàleg"

Aquest dijous 3 de desembre s'ha presentat la reforma de l'espai interreligiós de la **Fundació Migra Studium**. Es tracta d'un espai adreçat a infants, adolescents i joves en període formatiu que contempla en el currículum competències relacionades amb la interculturalitat i la diversitat religiosa. També està adreçat a persones adultes que treballen en l'àmbit de la diversitat o que necessiten eines per interaccionar en un context de pluralisme cultural i religió.

Aquest espai va iniciar la seva marxa l'any 2015 i ha acollit una mitjana de 3.500 persones cada any. La nova proposta es presenta com un contrapunt a les expressions d'hostilitat, de desconnexió i de coneixement superficial i ràpid d'allò que ens envolta.

A càrrec d'**Alicia Guidonet**, la presentació de la renovació de l'espai interreligiós s'ha fet en tres convocatòries per tal d'atendre la situació sanitària actual. Guidonet ha mostrat les possibilitats pedagògiques de l'espai al llarg d'una hora. "L'espai és una possibilitat de diàleg", ha apuntat.

El material pedagògic de l'espai interreligiós s'ha reubicat a mode de recorregut circular en

el que havia estat la biblioteca de la comunitat de la Companyia de Jesús. La narració s'inicia amb una primera part on es treballa la vessant antropològica i transversal del fet religiós vinculat als quatre elements de la natura: terra, aigua, foc i aire.

En un segon apartat, a través d'un nou emplaçament mòbil amb il·lustracions de **Roser Argemí**, per una banda, i miralls en la part posterior, es tracta el tema de les identitats, la seva construcció i la necessitat de trencar estereotips. Acompanyen aquest apartat dos mapes geogràfics imantats, un mapamundi i un plànol de Barcelona. Aquí es proposa la reflexió sobre les religions des del seu lloc fundacional fins a la diversitat d'opcions en la seva implantació territorial.

Posteriorment s'accedeix, dins de l'espai continu, a l'àmbit de la diversitat religiosa a través de tres escenografies o racons d'aprenentatge. El primer consta de taules mòbils on els participants poden fer una aproximació fenomenològica a sis tradicions religioses a través de diversos materials propis, propiciant fer el pas de l'experiència al concepte en cadascuna d'elles.



En el segon, l'usuari es troba amb la dimensió espacial d'aquestes sis dimensions a través del que s'ha anomenat "els altars". Són instal·lacions també mòbils on apareix tant la vestimenta pròpia com la configuració de l'espai de culte en cadascuna de les sis tradicions religioses escollides. Finalment hi ha una aproximació als cicles temporals de les religions, la seva litúrgia i les seves festivitats a través de sis rellotges magnètics que incorporen també la pròpia iconografia celebrativa.

Es clou la visita accedint a un espai recollit caracteritzat pel paviment de color negre i la foscor dels nous envans divisoris a mode de grans pissarres. En aquest darrer espai es treballa una aproximació ètica a la convivència a través de la coneguda "regla d'or" que trobem també en les diferents religions: "No facis als altres allò que no vulguis per a tu mateix".

S'acaba la visita entorn d'un cercle blanc, encenent l'espelma que espera al centre de la circumferència, i convidant als participants a comunicar quines "llums" o aprenentatges han realitzat al llarg de la visita.

L'equip pedagògic de la Fundació Migra Studium ha estat el responsable de l'elaboració dels continguts pedagògics, mentre que la part de disseny arquitectònic ha estat elaborat per les arquitectes del despatx Estudi Nus. També s'ha intervingut en la coberta exterior per impermeabilitzar-la i s'ha procedit a tancar les llumenes zenitals amb plafons translúcids de policarbonat.





# ta-tum

LLIBRES QUE BATEGUEN

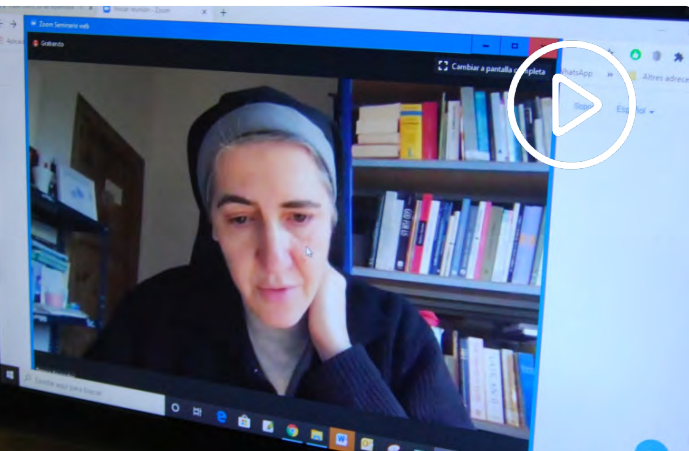


[www.ta-tum.com](http://www.ta-tum.com)



LA PLATAFORMA DE LECTURA  
ON LA LITERATURA  
COBRA VIDA

BAULA



## Teresa Forcades: “La complementarietat heterosexual no és essencial”

Aquest dissabte, 28 de novembre, l'associació “Cristianisme al segle XXI”, per via digital Zoom, ha celebrat l'última de les seves conferències dins el cicle “Situat-se en el món d'avui”, que duia per títol *La ideologia de gènere*, a càrrec de na **Teresa Forcades**, metgessa, teòloga i monja benedictina. Després de la presentació feta per la presidenta de l'entitat, **Mercè Izquierdo**, i de l'habitual lectura evangèlica, Forcades ha començat dient que exposaria la seva dissertació en dues parts, la primera, sobre una panoràmica de la diversitat sexual, per arribar a una segona, on temptejaria de respondre si una

antropologia teològica de la sexualitat havia de ser per una majoria o per a tothom.

Ha començat per distingir el sexe (fet biològic objectiu), del gènere (experiència subjectiva, social o expressiva del propi sexe) i del desig (orientació sexual). En el primer, ha diferenciat tres aspectes que, en la ideologia vaticana, conformarien les categories essencials de la masculinitat i la feminitat com etiquetes socials i culturals indefugibles: l'aspecte cromosomàtic (la parella 23a de cromosomes seria XX en les femelles i, en els mascles, XY), el gonodal

(ovarís en les femelles, testicles en els mascles) i genital (vagina en unes i penis en els altres).

Objectivament, però, aquest punt de partida fa aigües perquè hi ha persones que, des del punt de vista cromosòmic, tenen els denominats síndromes de Klinefelter (XXY), de Turner (XO) i d'altres que poden donar XXY, XYY, etc.

Des del punt de vista gonadal hi ha persones amb un ovari i un testicle, un ovari i ovotestis (gònades amb teixit d'ovari i testicle al mateix temps), dos ovotestis o ser hermafrodites... I, des del punt de vista genital pot esdevenir-se que les glàndules suprarenals segreguin hormones masculines, a l'inrevés i d'altres desordres.

A més d'aquestes variacions del sexe, trobem també nombroses variacions tan en l'ordre del gènere (tens cromosomes de mascle o femella i no te'n sents, de mascle o femella, de manera que no ets trobes com a binari) com en l'ordre del desig (la teva orientació sexual no és sols ver s'altre sexe). Aquestes singularitats abraquen gran nombre de població.

Arribada aquí, la ponent s'ha pronunciat a favor d'una antropologia teològica de la sexualitat

per a tothom, perquè tots els humans "estem cridats a la teosi", a la participació plena en a llibertat i amor de Déu, cosa que la concepció essencialista vaticana de la masculinitat i la feminitat no permetrien. Certament ha valorat la complementarietat heterosexual com a un fet molt plaent per a la majoria de la població, sobretot en el sentit de la capacitat de generar una nova vida. Però, també ha explicitat que aquesta complementarietat, ni és possible per a tots els cossos ni atractiva per a tots els éssers humans.

Arribats aquí ha estimat positivament la teologia del cos que ha deixat dispersa en diferents declaracions i escrits el **papa Joan Pau II**, perquè alliberà la sexualitat de la càrrega que arrossegava de pecat i de vergonya. En la seva teologia del cos, la sexualitat forma part constitutiva i joiosa de la persona humana i entra dins el pla de Déu. I va més enllà pouant de la carta als Efesis (5,24-32), quan compara l'amor dels esposos amb el de Crist i l'Església, perquè la mort redemptora de Crist vessa vida masculinament i n'és llavor com a principi crístic. Però, bé que no accepta jerarquies en el sexe, ni biològicament ni psicològica ni teològica, encara està amarada de concepcions antigues, pel fet

d'atorgar l'acció masculina com un vessament extern i la recepció femenina amb una certa passivitat, com si les dones fossin més amoroses que lliures i els homes a l'inrevés, quan no hi ha cap diferència substancial entre masculinitat i feminitat.

De ideologies de gèneres n'hi ha diverses i el Vaticà fa la seva, en voler imposar la realitat d'una determinada manera, això és, la masculinitat i feminitat com essencialment diferents, naturals i volgudes per Déu. I ha repetit que trobava d'una bellesa absoluta la complementarietat heterosexual, però pel sol fet que hi hagi al món un 5% de persones que no la senten així, no podem pensar que estiguin fora del pla salvífic de Déu.

Tot seguit ha justificat la seva posició a partir de dues grans raons teològiques, una trinitària i una altra de cristològica. Des del punt de vista trinitari, el Pare seria el donador, el Fill el receptor (sense que la receptivitat suposi per res feminitat, perquè, des de Nicea, entre les tres persones hi ha consubstancialitat, *homoousia*) i allò que hi ha entre ells, el bes d'amor entre tots dos, l'Alenada Sagrada (*ruah*, femení en hebreu).

SEXE fet biològic objectiu <small>(com a mínim el 95% de les persones no són masculins o femelles autòndrofes (1))</small>			GÈNERE experiència subjectiva del propi sexe	DESIG orientació sexual
CROMOSÒMIC	GONADAL	GENITAL		
XX XY	OVARI TESTICLE (testis)	VAGINA PENIS	FEMENÍ MASCULÍ	HETEROSEXUAL
<b>PERÒ TAMBE:</b>	<b>PERÒ TAMBE:</b>	<b>PERÒ TAMBE:</b>	<b>PERÒ TAMBE:</b>	<b>PERÒ TAMBE:</b>
XXY <small>sd. Klinefelter 1 de cada 1.000 (1)</small>	1 ovari + 1 testicle 1 de cada 1.000 (1)	hiperplàsia adrenal congenita (CAH) <small>sd. 1 de cada 10.000 (1)</small>	transgènere	homosexual bisexual asexual
X0 <small>sd. Turner 1 de cada 2.500 (1)</small>	1 ovari + 1 ovotestis 2 ovotestes	<small>sd. de la insensibilitat androgènica (AIS) <small>sd. 1 de cada 10.000 (1)</small></small>	transsexual <small>sd. anomenat GD o GD - distància de gènere - desvinculació de la identitat de gènere - cura o cirurgia 1 de cada 10.000 (1)</small>	<small>casos de mínims 1 de cada 100 homes (1) 1 de cada 100 dones (1)</small>
XXXY XYY ... d'altres	'hermafrodítisme' <small>sd. anomenat 07-DSD (desenvolupament alterat afec- tament)</small>	... molts d'altres	genderqueer/ no-binari bigènere o bigènere agender o agènere ... d'altres	
	1 de cada 45.000 (1)	'intersex' <small>sd. anomenat DSD (desordre afec- tament)</small>		

Des del punt de vista cristològic, Déu es fa home perquè l'home es pogués fer Déu (Gregori de Nazianz) i el que no ha estat assumit per la humanitat de Crist no estaria redimit. Si essencialitzéssim la masculinitat de Jesús, les dones no ho estarien? En la humanitat Jesús hi va haver sexe, gènere i desig; "no podem essencialitzar la seva masculinitat", ha dit Forcades.

El fet que hi hagi diversitat sexual és una bona nova: ens ajuda a entendre la complexitat de l'ésser humà –cadascun de nosaltres som peces úniques i originals– i ens impedeix l'utilita-

risme de la complementarietat heterosexual, Si pensem en el diàleg entre Jesús i Nicodem (Jn 3,1ss), néixer de nou no vol dir tornar a entrar a l'úter de la mare sinó néixer de l'aigua i de l'Esperit. I l'Esperit bufa on vol, de manera que ens pot donar sants amb una gran càrrega de masculinitat (Joana d'Arc o Ignasi de Loiola) o de feminitat (Teresa de Lissieux o Francesc d'Assís). En resum, des de la seva teologia *Queer*, hi ha una diversitat sexual objectiva i innegable no sempre reductible a una dicotomia sexual.

No cal dir que amb una ponència així, el debat entre el centenar de connectats ha estat nombrós i feraç. Molts han coincidit en com traslladar aquestes concepcions adultes a una església ancorada en velles concepcions. També s'han esmentat les teories sobre la performativitat del sexe i la sexualitat de **Judith Butler**, les de **Simone de Beauvoir** sobre si la dona neix o es fa, les diferents concepcions en aquesta temàtica entre catòlics i protestants i moltes altres, de tal manera que el debat ha ultrapassat l'hora d'acabar. Forcades ha insistit a separar receptivitat i feminitat i ha explicat, ba-

sant-se en el biblista **X. Picaza**, que els catòlics, quan resem el "Senyor, no soc digne" abans de la comunió, ens posem a la boca els mots d'un centurió romà (Lc 7,1-10), que possiblement fos homosexual ja que demanà a Jesús la guarició no pas d'un criat qualsevol (per un esclau un centurió no s'hauria mogut), sinó del seu jove amant (el text grec diu *pais* i el llatí *puer*, que seria 'noiet', i no pas *doulos*, com es diu en grec 'esclau' o 'criat'). Molt passat el temps previst, Mercè Izquierdo ha acomiadat els connectats i ha recordat que el proper dia 12 de desembre a més de l'Assemblea tindria lloc un "Debat a Sant Ildefons" amb el tema "El Sínode de l'Amazònia i el seus reptes", a càrrec de **Víctor Codina**, i ha anunciat que el nou cicle d'"Espai Obert" durà per títol "Com serà el món després del coronavirus". La primera sessió del cicle serà el 12 de gener amb el títol "Ecologia post-coronavirus: espècie humana i ecosfera", a càrrec de la professora **Marta Tafalla**, doctora en Filosofia i professora d'Ètica i Estètica a la UAB.





# BON NADAL?

## BON NADAL Però per a tothom

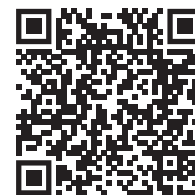
Fes que Nadal entri a totes les llars

El 30% de les famílies no tindran una llar digna on poder celebrar aquestes festes

**FES EL TEU DONATIU  
CADA GEST COMPTA**

 **Caritas**  
Catalunya

[www.caritascatalunya.cat](http://www.caritascatalunya.cat)  
ES69 2100 5000 5802 0008 9517  
CODI BIZUM: 38031





## Sortir de la presó amb un xandall i un parell de bosses d'escombraries

Comentaris personals de cada trobada amb els interns, objectius pendents, propostes de millora, traves administratives. Són notes que els voluntaris han recollit durant tres anys als diaris de camp del programa Suport. Testimonis d'un moment molt delicat en el procés de reinserció i que ara recull el llibre *Sortir de la presó: una aventura incerta. Voluntariat penitenciari, valor de la societat*. Editat per Editorial Icària, s'ha presentat aquest dimarts per internet.

“La realitat fonda de la major part de les persones que surten de presó és l'impacte d'una persona amb un xandall i un parell de bosses d'escombraries plenes de roba i al carrer”. El vo-

luntari **Juli de Nadal**, uns dels autors del llibre, ha contrastat així la imatge que projecten els “presoners il·lustres”. La gran majoria d'interns no surten al carrer mudats, ni tenen l'escalf de familiars ni una recepció de periodistes esperant a la porta.

El text, escrit pels voluntaris de Justícia i Pau **Xavier Badia**, Juli de Nadal, **Roser Garcia** i **Irene Monferrer**, és una eina per sensibilitzar la societat i trencar estigmes; alhora que serveix de pauta de funcionament amb la resta de voluntaris de presons. Els autors descriuen una tasca basada en el respecte cap a un col·lectiu marginat, oblidat i invisibilitzat.

### El moment delicat de la sortida

El relat del llibre és una manera de “posar cara i sentiments a persones que ja han complert condemna, que estan en pau, i que pertanyen a la societat amb tots els seus drets i deures”, ha explicat Roser Garcia en la presentació. Considera que la sortida “és incerta perquè la majoria tenen problemàtiques molt difícils, famílies desestructurades, han viscut ambients de marginalitat, de pobresa, de drogoaddicció”. Una realitat que constitueix un estigma difícil de vèncer.

Segons el director de Justícia i Pau, **Eduard Ibáñez**, “la sortida és un moment difícilíssim” en la reinserció del pres perquè “torna a una realitat que no trepitjava des de feia molts anys” i “ha de repensar-se com a persona”. D’aquí la importància del voluntariat. Ibáñez ha lamentat que el voluntariat de presons està aturat en bona mesura des del mes de març a causa de la pandèmia.

I ha subratllat la importància de que es pugui reprendre aquesta activitat: “Han d’obrir les presons perquè els ciutadans entrin a preocupar-se pels seus iguals”.

### El programa Suport

El programa Suport neix fa tres anys, el 2017, quan Justícia i Pau s’ofereix per “donar continuïtat a l’acompanyament a la sortida de la presó”. Funcionen en base a un acord de col·laboració amb l’administració. Al voluntari se li assigna un intern, escollit pels funcionaris de la institució. La persona ha d’acceptar l’acompanyament. I comença un període de coneixença, amb entrevistes setmanals, per establir una confiança entre l’intern i el voluntari.

“És el punt clau, l’intern s’ha de sentir que el voluntari no és un funcionari més, sinó que conjuntament analitza a la seva problemàtica i busca solucions possibles”, ha explicat el voluntari Juli de Nadal. Actualment el programa compta amb una vintena de voluntaris, i en tres anys han acompanyat uns seixanta casos.

### La responsabilitat de decidir

Els voluntaris han descrit “la fantasia” que després de la sortida de presó. I han apuntat que “el voluntari ajuda a l’intern a aterrar a la realitat”. També amb qüestions molt pràctiques, com

actualitzar documentació -targeta sanitària, passaport, carnet de conduir, formació- o preveure com atendran l’alimentació, l’habitatge o la feina.

En la sortida, el voluntari acompanya la persona en la presa de decisions. “Els voluntaris poden suggerir, informar i donar un espectre de possibilitats de solució, però l’intern ha d’exercir la seva llibertat per prendre responsabilitat de si mateix”, ha explicat Juli de Nadal. I això després d’un temps llarg en què no ha pres decisions per si mateix. “És una tasca que requereix dedicació, mà esquerra i confiança”.

Roser Garcia ha subratllat la mateixa idea: “A dins els interns no han de decidir res, tot està programat; és una mica embrutidor, els permet estar tranquils, però en el moment de la sortida és un xoc: han de decidir, començar una vida nova molts d’ells”.

### Boicot a un sistema que margina

L’economista i activista social **Arcadi Oliveres**, que ha prologat el llibre, ha cridat al boicot del sistema que deixa tantes persones al marge: “Hem

de marginalitzar totes aquelles empreses que violen els drets humans, perquè no paguen impostos, perquè exploten els seus treballadors, perquè contaminen”.

També ha demanat que es faci efectiva la renda mínima de reinserció. Ha denunciat que si “l’administració catalana no té prou diners és perquè les grans empreses fan frau fiscal”. Com a dada: “La riquesa dels espanyols multiplica per 16 la tenen les grans empreses i les grans fortunes en paradisos fiscals”, ha apuntat.

Oliveres considera que cal dotar de més poder per als ajuntaments, com a administració “més propera als ciutadans” i per tal de reduir les dificultats burocràtiques que afronten els presos a la sortida. També ha demanat el tancament dels CIE, “abolir la llei d’estrangeria i desobeir-la sempre que es pugui”, i un canvi de polítiques per part de la Unió Europea i Frontex pel que fa a la detenció de persones immigrants.

### Tractats com a persones

El director de Justícia i Pau, Eduard Ibáñez, ha fet veure que “l’intern sovint no se sent tractat

com a persona” i que el voluntariat trenca amb aquesta dinàmica: “El voluntari escolta, es preocupa, fa que se senti estimat com a persona; això li obre oportunitats de canvi”.

Ibáñez ha insistit que els voluntaris no hi són per a resoldre problemes concrets, tot i que ho fan. Sinó, sobretot, per establir “una relació de persona a persona, una persona que gratuïtament, sense cap benefici a canvi, es preocupa per l’intern.”

Ibáñez ha parlat del paper clau del voluntariat de presons en la lluita contra la marginació: “Sovint es pensa que l’administració ha de resoldre-ho tot; té responsabilitats i hem d’exigir que les complexi, però no ho pot fer tot”. I ha defensat que “l’exemple perfecte és el voluntariat de presons”.

### Agrupar les causes i prevenir la marginació

Roser Garcia ha agraït la “bona acollida per part de l’equip de tractament dins del sistema penitenciari”. I alhora ha reconegut que com a voluntaris han fet “un pacte d’immunitat a la frustració”. Ha criticat “un sistema judicial que

s’hauria de renovar”. En aspectes molt pràctics, com compartir la història judicial entre jutjats o agrupar les causes en un sol judici. “De vegades tenen causes pendents, hi ha casos en tercer grau, que estan treballant, amb una vida estable; llavors els hi cauen tres causes de no sé quants anys fa i han de tornar a entrar a la presó”, ha relatat Garcia.

Han apuntat també la necessitat de mesures alternatives, com treballs a la comunitat, per evitar la pena de presó. “S’ha de canviar cap a models de correcció de conductes delictives que no siguin la presó”, ha dit Juli de Nadal. Amb un però: “S’han de resoldre molts problemes abans: lluitar contra la marginalitat, evitar l’abandonament escolar, ajudar les famílies desestructurades”. Juli de Nadal ha denunciat que la presó no resol el problema de la marginalitat i que, en canvi, els condiciona totes les etapes de la vida.

En la presentació, els voluntaris també han explicat que sovint s’hi barregen problemes psiquiàtrics i addiccions. I que la majoria d’interns no s’han escolaritzat, tenen moltes dificultats formatives. També han d’afrontar la manca de

recursos residencials a la sortida: “No hi ha res, hi ha quantitat de gent que dorm al carrers. Què hem de fer? Això és d’una impotència espantosa”, ha apuntat Roser Garcia. I ha dit que la situació empitjora per als estrangers: “Poden sortir de la presó sense permís de treball; per què volen la llibertat si no poden residir ni treballar?”, s’ha preguntat.

### Orientats des del respecte

L’editora **Anna Monjo**, com a historiadora, ha valorat els testimonis orals que recull: “És un llibre molt útil, molt rigorós, és molt amè de llegir: apropa una realitat que és la sortida de presó, dona tota la complexitat de la sortida de

presó i, a la vegada, l’enorme complexitat de la vida dels presos”. Un fet, ha dit, que ajuda a conscienciar a la societat.

Monjo també ha assenyalat que el llibre expressa “una manera d’apropar-se a l’altre molt respectuosa”, així com la “capacitat d’escolta” dels voluntaris, que deixen “que l’altre faci el propi procés”. En aquest sentit ha defensat la utilitat del text “per orientar l’actitud dels voluntaris”.

### Voluntariat de presons des de 1987

El **voluntariat de presons** de Justícia i Pau va començar l’any 1987 a Trinitat. Avui són uns setanta voluntaris que acompanyen els presos,

fan classes, activitats lúdiques i culturals, sense comptar els que es dediquen al projecte Suport.

“El voluntari de presons acompanya, consola, dona esperances, fa que la persona se senti menys sola en l’acompliment de la condemna”, ha explicat Ibáñez. En definitiva, fa una tasca per “humanitzar la vida a la presó”. Però també per “donar a conèixer la duresa de la vida dels presos i contribuir a que sigui tota la societat que vetlli per la seva reinserció”.

# Visita el Recinte Modernista de Sant Pau i col·labora amb la recerca sobre la Covid-19

El Recinte Modernista de Sant Pau ha posat a la venda **10.000 entrades a 5 euros** per recollir fons per a la recerca sobre la Covid-19 que desenvolupa l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

La campanya, que porta per lema **“El teu ajut és la nostra força”**, té lloc de l'1 de desembre al 6 de gener.

Les persones que vulguin participar-hi poden adquirir les entrades a través del web del Recinte Modernista ([www.santpau.barcelona](http://www.santpau.barcelona)). Els tiquets permetran gaudir d'una visita lliure fins al 31 de desembre de 2021.

## Més de 30 projectes de recerca en marxa

L'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau està desenvolupant una trentena de projectes d'investigació sobre el coronavirus. L'objectiu és assolir una visió global de la malaltia que permeti millorar-ne el diagnòstic i el tractament.





### El MEV presenta virtualment la seva Nadala

Els Amics dels Museus d'Osona i el Museu Episcopal de Vic (MEV) han presentat aquest divendres, 4 de desembre, la Nadala. Una activitat que es realitza des de fa 27 anys i que en aquesta edició modifica el seu format habitual a causa de la Covid-19. Aquest any l'escena protagonista de la Nadala serà el compartiment de l'Adoració dels Reis Mags del retaule gòtic de Bovera. El retaule, dedicat a la Mare de Déu, el va pintar **Francesc Solives** l'any 1481 per al Santuari de la Mare de Déu de la Bovera de Guimerà (Urgell).

MUSEU EPISCOPAL DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



### Sara, 25 anys acompanyant persones afectades pel VIH

El SARA naixia al juliol de 1995 amb un context social delicat de desconeixement, pors i inseguretats. Però, un grup de persones (amb molt de convenciment) va fer possible que el projecte fos una realitat: Un servei d'acollida residencial amb suport professional les 24 hores per a persones afectades amb VIH/SIDA i greus problemes d'exclusió social; els últims del últims. Així com en els seus inicis al SARA, l'acollida a les persones afectades estava orientada sobretot a fer un acompanyament digne cap a la mort, avui es fonamenta en un acompanyament integral.

CÀRITAS TERRASSA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



### Càritas Catalunya denuncia traves administratives als migrants

Càritas Catalunya denuncia les dificultats que les diverses Oficines d'Estrangers a Catalunya i la Policia Nacional estan posant a les persones migrants per iniciar els tràmits d'estrangeria, així com l'acreditació de la residència. L'agrupació de les Càritas catalanes també ha posat de manifest que la falta d'assignació de cites prèvies. Aquest problema ja es donava abans de la pandèmia i està provocant que les persones que han aconseguit una oferta de feina no puguin tramitar els permisos corresponents.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)



Fotografia: CET El Pla

## La inserció laboral de persones amb discapacitat com a estratègia de normalització

Més de 300 persones amb discapacitat han aconseguit feina al llarg del darrer any a través dels cinc Centres Especials de Treball que l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu té a tot l'Estat, dissenyats per promoure la integració laboral i entre els que en destaquen els d'Almacelles (Lleida) i Sant Boi de Llobregat (Barcelona).

Els itineraris de treball de l'Orde van des de tasques a bugaderies industrials, jardineria i horta, neteja de espais esportius, centres sociosanitaris i magatzems, gestió de residus, destrucció de documents o envasaments alimentaris.

La integració sociolaboral és una de las premisses amb les que Sant Joan de Déu desenvolupa la seva tasca a tots els seus centres i dispositius d'atenció a la discapacitat i que, actualment, en són 27 en tot el país.

Els àmbits de feina que l'Orde Hospitalari ofereix a les persones amb discapacitat abasten la jardineria, la neteja, les bugaderies industrials, l'envasament d'aliments, la venda i distribució de fruites i verdures, l'hoteleria, els tallers ocupacionals i la gestió de residus o destrucció de documents.



Els dos Centres Especials de Treball que desenvolupen la seva activitat a Catalunya es van crear sota l'empareda de la Fundació Benito Menini. El CET El Pla fa 25 anys que desenvolupa la seva activitat productiva a Almacelles (Lleida) i el CET Intecserveis en fa 19 que ho fa a Sant Boi de Llobregat (Barcelona). Aquest centres donen feina a 213 persones i aconseguen la seva finalitat amb el seguiment d'un equip de suport a la persona contractada que vetlla per una atenció integral, tan a nivell laboral com psicosocial.

Sant Joan de Déu te dues bugaderies industrials que s'encarreguen de la desinfecció i neteja de la roba de molts dels seus hospitals i d'altres institucions. Una està ubicada Alcalá de Guadaíra (Sevilla) i l'altra a Ciempozuelos (Madrid). Els seus treballadors, quasi la totalitat discapacitats intel·lectuals, treuen a l'any, quasi 5 tones de roba procedents de 8 hospitals i 3 centres assistencials de diferents punts de l'Estat.

### L'atenció a la discapacitat, una prioritat de l'Orde Hospitalari

L'atenció a la discapacitat és una de les tasques fonamentals de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu des que va néixer fa quasi cinc segles a Granada.

En total, durant l'any 2019, l'Orde va registrar quasi 800.000 estades de persones amb discapacitat a tots els seus centres d'Espanya. Actualment, la Institució compta amb 27 centres i dispositius dedicats a l'atenció a persones amb discapacitat, dels quals 10 són escoles que ofereixen més de 750 places per a nens i nenes amb necessitats especials i compta també amb 7 centres d'Atenció Precoç a l'estat.

Entre els 12 centres residencials per a persones amb discapacitat, es dona cobertura de més de 2.000 places. Aquests residents i usuaris de les unitats o centres de dia, participen en tallers

ocupacionals dels que al 2019 van oferir més de 800 places.

A més, des de la Fundación Juan Ciudad i l'oficina de l'Orde a Brusel·les, *Hospitality Europe*, els centres d'atenció a la discapacitat de Sant Joan de Déu participen en projectes de caràcter europeu per a promoure la integració real i l'autonomia de persones amb discapacitat intel·lectual com els programes LETITBE i MeCapacita, que compten amb el suport de la Fundación Vodafone España, que impulsen la tecnologia com element transformador en la vida de les persones amb discapacitat; o el programa BEWATER que ha desenvolupat una metodologia transdisciplinària per a treballar amb alumnes amb discapacitat intel·lectual en un entorn aquàtic.

# Editorial Kolima publica *2000 anys liderant equips*, un llibre que analitza l'Església catòlica des del *management*

Què podem aprendre del *management* de l'Església catòlica?

Editorial Kolima ha publicat *2000 anys liderant equips*, un llibre escrit per Javier Fernández Aguado, en el qual detalla com moltes de les metodologies empresarials que avui en dia es consideren novetats revolucionàries han estat desenvolupades des de fa dos milennis en el sí de l'Església catòlica.

Aquest revolucionari llibre ha estat publicat amb el suport de diverses institucions que també participaran en el seu impuls, com la **Fundació LA CAIXA**, el **IE Business School**, l'assessoria de RRHH i *management* **Cedered**, es consultories **HGBS** i **Ceinsa** i l'escola de negocis **EUCIM Business School**.

*2000 anys liderant equips* parteix d'aquesta idea: de les maneres de fer de l'Església catòlica poden extreure's múltiples ensenyaments per al *management*: direcció de persones i organitzacions. I això no és un fet actual, sinó que ho fa des dels seus inicis fa més de dos milennis.

Durant més de vint segles l'Església catòlica ha anat convocant a les ments més brillants del moment. Cap altra multinacional ha assolit una penetració tan capilar, arribant des del cim de les més altes muntanyes als darrers racons de la selva de qualsevol continent. *2000 anys liderant equips* recull els ensenyaments més útils per a les organitzacions contemporànies del *management* més exitós de la història.

Javier Fernández Aguado recorda que la millor forma de dissenyar organitzacions d'èxit és conèixer i analitzar els encerts i errors que han comès els qui ens han precedit. És el primer cop que els principals papes i organitzacions catòliques són analitzades des del punt de vista del *management* en aquest profund i atractiu text.

Al llarg de vint segles han utilitzat instrument com l'*interim management* (govern temporal), el *brandina* (imatge de marca), *balanced scorecard*, el mapa de talent, la descripció de llocs o la resiliència, entre altres molts, aplicant factors que expliquen aquestes metodologies que en l'actualitat són habituals en qualsevol organització.



Les cendres del seus éssers estimats  
en un columbari de les parròquies  
emblemàtiques de Barcelona i Catalunya

Lloguer mensual per a una urna

**19,30 €\***

Lloguer anual per a una urna

**193 €**

(Els dos primers mesos sense cost)

IVA inclòs. Autorenovables. \*Quota subjecte a una permanència de 3 mesos.

La millor  
elecció per  
mantenir el  
record

Més informació i reserves al 900 535 811  
[coralmemorial.com](http://coralmemorial.com)



**CORAL**  
INNOVACIÓ EN COLUMBARIS





## Encontres Universitat i Evangeli



**PER JOSEP GALLIFA  
A UNIVERSITAS**

Un dels privilegis del treball universitari és la possibilitat de tenir una interacció constant amb els estudiants. Una interacció mediatitzada per el rol de professor, que implica docència, organització del treball, avaluació, etc..., però que dona sempre la oportunitat d'intercomunicació, especialment en espais com els Seminaris, més reduïts i més orientats a l'aprenentatge més creatiu i també personal. També es dona aquesta interrelació en els plantejaments no presencials d'ara. En estudis com els de Psicologia o Educació els aspectes creatius i personals són essencials per formar-se i preparar-se per poder promoure com a futurs professionals el desenvolupament integral de les persones.

No són tant freqüents, tanmateix, les ocasions per parlar amb els estudiants de la missió de la pròpia institució universitària. Per això és tant interessant el cicle d'Encontres Universitat-Evangeli que l'Àrea de Pastoral Blanquerna i la Càtedra Ramon Llull Blanquerna han organitzat. El format és un diàleg amb dos ponents (un professor expert en el tema i un professor de l'Àrea de Pastoral), moderats pel Director General Dr. Andreu Ibarz, amb el diàleg i participació d'estudiants i professorat de l'Àrea.

Van tenir l'amabilitat de convidar-me com a ponent de la sessió sobre "La Missió/Projecte de la Universitat-El Projecte de Jesús", que vaig

compartir amb el Dr. Juan Ramon La Parra. Va sorgir un diàleg molt interessant. No el podem reproduir, però sí donar alguns elements que es varen tractar. Recullo algun aspecte sobre la Missió-Projecte de la Universitat, que va tenir com un dels elements principals de diàleg el discurs del Papa Francesc el 2013 a Cagliari, al món de la Cultura.

Deia el Papa Francesc que “el moment històric que vivim ens impulsa a buscar i trobar camins d’esperança, que obrin horitzons nous a la nostra societat”. I aquí -deia el Papa- “és preciós el paper de la Universitat. La Universitat com a lloc d’elaboració i transmissió del saber, de formació a la «saviesa» en el sentit més profund de el terme, d’educació integral de la persona”. I va proposar alguns breus punts sobre els quals reflexionar i que varem compartir amb els estudiants i professors en l’encontre esmentat:

La Universitat com a lloc de el discerniment. Deia el Papa que “el discerniment no és cec, ni improvisat: es realitza sobre la base de criteris ètics i espirituals, implica interrogar-se sobre el que és bo, la referència als valors propis d’una visió de l’home i de l’ món, una visió de la

persona en totes les seves dimensions, sobretot en l’espiritual, transcendent. Fer discerniment significa no fugir, sinó llegir seriosament, sense prejudicis, la realitat”. Un repte pels universitaris.

La Universitat com a lloc en el qual s’elabora la cultura de la proximitat. La Universitat és el lloc privilegiat en el qual es promou, s’ensenya, es viu la cultura del diàleg, que, per Francesc, “no anivella indiscriminadament diferències i pluralismes -un dels riscos de la globalització és aquest-, ni tampoc els porta a l’extrem fent-los ser motiu d’enfrontament, sinó que obre a la confrontació constructiva. Això vol dir comprendre i valorar les riqueses de l’altre, considerant-lo no amb indiferència o amb por, sinó com a factor de creixement.... ..La fe no redueix mai l’espai de la raó, sinó que l’obre a una visió integral de l’home i de la realitat”. El repte és aconseguir que el diàleg tingui per objectiu, no quedar-se cadascú amb el seu punt de vista sense més, sinó buscar aquesta proximitat amb els punts de vista de l’altre, per aprendre.

La Universitat com a lloc de formació a la solidaritat. Deia el Papa que “la promoció d’una cultura de la trobada i del diàleg, orienten cap

a la solidaritat, com a element fonamental per a una renovació de les nostres societats. I això és una crida a tots, també a qui no creu, que és precisament una solidaritat no només dita, sinó viscuda, que és com les relacions passen de considerar a l’altre com a “material humà» o com a «nombre» a considerar-lo com a persona. No hi ha futur per a cap país, per a cap societat, per al nostre món, si no sabem ser tots més solidaris”.

Proposava el Papa també escoltar els estudiants, deia “escoltem-los, parlem amb ells”. I això és el que varem poder fer en l’encontre.

A Cagliari acabava el Papa dient que “a nosaltres cristians la fe mateixa ens dóna una esperança sòlida que impulsa a discernir la realitat, a viure la proximitat i la solidaritat, perquè Déu mateix ha entrat en la nostra història, fent-se home en Jesús, s’ha submergit en la nostra debilitat, fent-proper a tots, mostrant solidaritat concreta, especialment als més pobres i necessitats, obrint-nos un horitzó infinit i segur d’esperança”. Preparem doncs, també a la Universitat, espais a Jesús en aquest Advent fent camí cap el Nadal.



# Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a  
[www.bancsabadell.com/institucionsreligioses](http://www.bancsabadell.com/institucionsreligioses)

**B Sabadell**  
Ser on siguis



## El cinema de Toledano i Nakache “impulsa a prendre partit”

Adolfo Blanco recull l'estatueta en nom dels premiats.

*Intocable, Especials, els vulnerables, El sentit de la festa.* I com aquests, tot un seguit de títols basats en l'empatia i la solidaritat configuren la trajectòria d'**Éric Toledano** i **Olivier Nakache**, guardonats el 26 de novembre amb el **III Premi de Cinema Espiritual**.

Atorgat per la Consellera de Justícia, **Ester Capella**, en el marc de la XVII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, el Premi reconeix la trajectòria de dos cineastes que han treballat durant 25 anys en un setè art que aporta “comèdia, vulnerabilitat i sentit”. Així ho va assegurar durant l'entrega el director de la Mostra, el capellà **Peio Sánchez**.

La Consellera Capella va voler destacar com Toledano i Nakache “creen un relat que posa les persones al centre, i que ens impulsa a prendre partit; a perdre la por a enfrontar-nos als problemes i els dilemes i que és un cant l'empatia i la solidaritat”.

Els cineastes guardonats, que van participar a l'acte telemàticament, van agrair el reconeixement i van voler subratllar que “amb la crisi que tots estem patint, encara ens hem d'adonar més que hem d'avançar junts, de manera solidària. No podem deixar els més vulnerables de la nostra societat a un costat”. **Adolfo Blanco**,

dels Cinemes Verdi i A Contra Corriente Films, va recollir l'estatueta en nom dels premiats.

El Premi de Cinema Espiritual de Catalunya s'atorga des del 2018 a destacats noms compromesos amb els valors i l'espiritualitat en les seves obres. **Paco Arango**, director de *Lo que de verdad importa*, va inaugurar el palmarès en la **primera edició**. L'any 2019, **Javier Fesser**, director de *Campeones*, es va emportar l'estatueta de l'estel de Betlem de la Sagrada Família, aportat per la Fundació Sagrada Família i ja símbol d'aquest esdeveniment.

ALBA SABATÉ -CR | [LLEGIR AL WEB](#) 



## Escola cristiana: “La comunicació mostra el projecte educatiu”

Qui s'encarrega de les xarxes socials d'una escola? I d'actualitzar la web del centre o pujar les fotografies de les excursions? Qui dissenya el material promocional de l'escola per oferir a les noves famílies a les Jornades de Portes Obertes? Cada vegada més les escoles compten amb un perfil, dins del propi claustre, que assumeix tasques comunicatives al centre. La **Fundació Escola Cristiana**, juntament amb la **Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna -URL**, han creat el **Curs d'Expert en Comunicació de Centres Escolars**, adreçat a l'àmbit escolar, i amb l'objectiu de professionalitzar al màxim aquest nou perfil.

“Amb la irrupció ja fa temps de les xarxes socials, les pàgines web i les eines TIC, sovint a les escoles s'ha delegat aquesta tasca a aquell docent jove, o a aquell que té algunes hores lliures de la jornada laboral”, explica **Olga Hernández**, encarregada de la part formativa de la FECC.

### Evitar treballar només amb intuïcions

Des de la FECC ja s'han anat oferint formacions i cursos al respecte i sempre han tingut molt èxit, generaven interès. És per això que la Fundació ha decidit crear una formació de llarga durada amb l'objectiu de professionalitzar aquestes persones

de les escoles, i dotar-les d'eines per millorar la seva feina, per comptar amb continguts fonamentals i no només treballar a partir d'intuïcions.

Aquest títol en comunicació es farà online, però amb una clara intenció de fer equip entre els participants, compartint els alumnes hores plegats amb la resta de grup classe.

Comença el 19 de gener i fins al 2 de juliol. L'11 de desembre a les 17:30h es farà una **sessió de presentació** del Títol per resoldre dubtes.





**Mor als 41 anys mossèn Walter Cifuentes, administrador parroquial de Lliçà de Vall**

DM, 1/12/2020 | EL 9NOU



**Mor Alfonso Milián Sorribas, bisbe responsable de Càritas entre 2002 i 2014**

DM, 1/12/2020 | CÀRITAS CATALUNYA



**Repic de campanes a les esglésies Patrimoni de la Humanitat de la Vall de Boí pels 20 anys de la declaració de la UNESCO**

DM, 1/12/2020 | LA MAÑANA



**Una videotrucada amb els Reis d'Orient substituirà la cavalcada de Valls**

DC, 2/12/2020 | DIARI DE TARRAGONA



**Online el nou lloc web dedicat a "Fratelli tutti"**

DC, 2/12/2020 | VATICAN NEWS



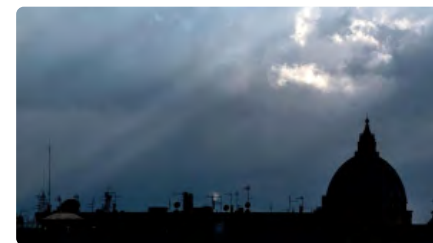
**Trobats els anells 'màgics' de nou bisbes medievals**

DC, 2/12/2020 | LA VANGUARDIA



**Els bahá'ís commemoren la mort del fill del fundador**

DJ, 3/12/2020 | DIARI DE GIRONA



**L'horari de les misses ja és una batalla política a Itàlia**

DJ, 3/12/2020 | LA VANGUARDIA

**Salesianos SMX - #SomosUno**  
@SalesianosSMX

#SDB: Ángel Alegre García, salesiano sacerdote (1937-2020).

Tenia 83 años de edad y había cumplido los 66 de salesiano y los 56 de sacerdote.

Descanse en paz 🙏



Ángel Alegre García, salesiano sacerdote (1937-2020) | Salesianos SMX salesianos.edu

21:57 · 03 dic. 20 · Twitter Web App

**Jesuites Catalunya**  
@jesuitescat

Recordeu que la comunitat de @CovaSantIgnasi ens ofereix cada dia una breu reflexió d'Advent, que trobareu al canal youtube de @pregariacat Avui divendres és Xavier Melloni qui ens presenta aquestes "Marques d'Advent"

Traducir Tweet



Marques d'Advent - Divendres 4/12/2020  
"La nostra esperança no és del futur, sinó de l'irrevoluble"  
Xavier Melloni. Divendres de la 1ª Setmana d'Advent  
(Cicle II) 1a LECTURA: Is 29,17-24 Salms 26,1-4...

[Abrir en la aplicación YouTube](#)

10:28 · 04 dic. 20 · Twitter Web App

**La Sagrada Familia**  
@sagradafamilia

Estem molt contents d'informar-vos que optem a dos premis per a l'edició del 2020 dels @Tiqets #RemarkableVenueAwards en les categories Best Landmark i Most Remarkable Venue d'Espanya. (1/2)

Traducir Tweet



14:59 · 04 dic. 20 · Twitter Web App

**CPL Editorial**  
@CPLeditorial

Calendari d'Advent del Museu Episcopal de Vic @MEV\_Vic [tuerchen.com/museuepiscopal...](http://tuerchen.com/museuepiscopal...)  
Comencem el compte enrere cap al Nadal!

Traducir Tweet



20:50 · 01 dic. 20 · Twitter Web App

**U. Ramon Llull (URL)**  
@uamencoll

!!Les persones amb discapacitat #auditiva necessiten veure per entendre: @Universia i @FederacionAICE han creat la #mascarilla comunicativa, una mascareta amb finestra per a l'alumnat i el personal universitari

• Si la necessites envia un DM a @Universia

#universidadconsentido

Traducir Tweet



10:08 · 07 dic. 20 · Twitter Web App

**Abadía de Montserrat**  
@montserratinfo

Tot recordant sant Francesc Xavier, de qui avui celebrem la festa, feu-nos portadors de la Bona Nova amb el nostre viure. #Montserrat

Traducir Tweet



11:55 · 03 dic. 20 · Hootsuite Inc.

**Fundació Pere Tarrés**  
@Fundperetarrés

Tot coincidint amb la pròxima commemoració del #DiaInternacionaldelVoluntariat, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa un programa pilot de voluntariat telemàtic.

Traducir Tweet



La Fundació Pere Tarrés prova el voluntariat telemàtic peretarrés.org

14:40 · 04 dic. 20 · Twitter Web App

**Vedruna Immaculada Sabadell**  
@Lafinmaculada

Treballem per tenir escoles més inclusives! Aquest és un dels objectius del nostre centre. Un espai on compartir els diferents ritmes d'aprenentatge.

#inclusioneducativa  
#escolainclusiva  
#escolacompetent

Traducir Tweet

**Vedruna Catalunya Ed** @vedrunaCat Ed

Ens agrada molt aquesta dinàmica de sensibilització que han fet els alumnes de #CFGM "Atenció a Persones en Situació de Dependència" @VedrunaTarrés en motiu del Dia Internacional de les discapacitats #esc...



18:27 · 03 dic. 20 · Twitter for iPhone

**LaSalleCat**  
@LaSalleCat

Carlos Azofra (Responsable de la Residència Universitària de #LaSalle Bonanova): "El curs 2020-2021 el considero com el de la il·lusió" [ow.ly/1Mg130rmJbJ](https://ow.ly/1Mg130rmJbJ) @lasallebonanova #ITuQuèTries #MiraMésEnllà #SomLaSalle

Traducir Tweet



16:03 · 02 dic. 20 · Hootsuite Inc.

**Escola Claret Barcelona**  
@claretbarcelona

"Preparem el Nadal! Que sigui una nova relació amb el Misteri, amb els homes i dones i amb el nostre planeta que ens faci redescobrir el més íntim de la nostra realitat."

Bon Advent!

Temps per reflexionar [claretbarcelona.cat/ca/dia-dia/com...](http://claretbarcelona.cat/ca/dia-dia/com...)

#Advent #Nadal #Avuièdemà #SomClaret

Traducir Tweet



16:22 · 29 nov. 20 · Twitter Web App

**Escoles FEDAC**  
@EscolesFEDAC

Us heu plantejat mai que un petit gest de cadascú pot crear una gran onada de solidaritat? Moltes famílies FEDAC estan patint un dalta baix econòmic en aquesta segona onada COVID. Ajudem-les fent una petita aportació a [dacaccio.org](http://dacaccio.org) #AJUDAFamíliesxCOVID #BéComú

Traducir Tweet



482 reproduccions

**Llibreria Claret**  
@LlibreriaClaret

L'autor @eduardiban ofereix en el llibre L'economia de Francesc una àmplia visió del conjunt del pensament social del papa Francesc, donant especial protagonisme a l'exhortació apostòlica, La joia de l'Evangelí, i a les encíclics Laudato si' i Fratelli tutti.

Traducir Tweet

19:56 · 07 dic. 20 · Twitter Web App

# CATALUNYA RELIGIÓ



Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a [www.catalunyareligio.cat](http://www.catalunyareligio.cat)

**Direcció:** Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748.

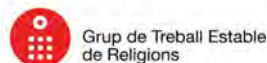
**Correu-e:** [info@catalunyareligio.cat](mailto:info@catalunyareligio.cat). **Publicitat:** Paris Grau | [comunicacio@animaset.cat](mailto:comunicacio@animaset.cat)

**Catalunya Religió** és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

## AMB EL PATROCINI DE



## AMB LA COL·LABORACIÓ DE



Amb el suport de:

